

G E H E I M

W.V.V.-ACTIE TOT INVOERING VAN EEN 40-URIGE WERKWEEK

Van 10-12 October 1955 vond in Budapest de 28e zitting plaats van het Uitvoerend Bureau van het communistische Wereldvakverbond (W.V.V.).

Eén van de resoluties, welke bij die gelegenheid werden aangenomen, betrof de eenheid van actie en van organisatie in de vakbeweging der niet-communistische landen, zowel op nationaal als op internationaal niveau.

Als een van de belangrijkste uitgangspunten om tot samenwerking met de niet-communistische vakverenigingen en de daarin georganiseerde arbeiders te komen werd genoemd de verkorting van de werkweek tot 40 uur zonder vermindering van loon, aangezien de mogelijkheid daartoe ook in ruime kring binnen de niet-communistische sector van de West Europese vakbeweging wordt erkend.

Het onderhavige vraagstuk kwam opnieuw aan de orde tijdens de internationale conferentie tussen de leden van het Uitvoerend Bureau van het W.V.V. en vertegenwoordigers van de daarbij aangesloten Vakverenigingsinternationales, welke van 5-8 December 1955 te Praag plaats vond.

Daar werd het besluit genomen om - zo mogelijk in de maand April van dit jaar - een conferentie te organiseren van "arbeiders en vakbonden van de landen van West-Europa teneinde hun gemeenschappelijke actie (doorvoering van de 40-urige werkweek in hun respectievelijke landen) te bestuderen".

Inmiddels schijnen de verschillende V.V.I.'s met de voorbereiding van deze conferentie een aanvang te hebben gemaakt.

Bekend werd althans, dat de belangrijke V.V.I. van arbeiders in de metaalnijverheid, welke te Wenen zetelt, op 11 Januari 1956 een schrijven richtte tot de aangesloten organisaties (in Nederland: de bij de communistische Eenheidsvakcentrale (E.V.C.) aangesloten Bond van arbeiders in de metaalnijverheid, "De Metaal"), waarin het doel van de genoemde conferentie werd uiteengezet.

Als belangrijkste argument voor de invoering van de 40-urige werkweek in West-Europa wordt in dit schrijven de "intensificatie" van de arbeid genoemd, waarmede kennelijk bedoeld wordt op de methoden tot productiviteitsverhoging (door de communisten "superuitbuiting" genoemd) in de bedoelde landen, ter zake waarvan het W.V.V. via de kanalen van zijn V.V.I.'s en de daarbij aangesloten nationale, communistisch geleide bonden in het najaar van 1955 een enquête lanceerde.

Om de in April te houden conferentie goed te kunnen voorbereiden verzoekt de Secretaris-Generaal der V.V.I.-Metaal, Marcel BRAS, de aangesloten nationale organisaties in het genoemde schrijven om documentatie-materiaal, waartoe het secretariaat dezer V.V.I. een enquête-formulier ontwierp (zie bijlage). De aard van de vragen wekt de indruk, dat deze enquête in hoofdzaak alleen agitatorisch-propagandistische doeleinden van het W.V.V. op sociaal terrein dient.

G E H E I M

De geadresseerde organisaties worden in het bewuste schrijven voorts gestimuleerd ook eventuele interessante aanwijzingen over het vraagstuk van de arbeidsduur mede te delen, indien deze buiten het kader der in de enquête gestelde vragen vallen.

Tenslotte verzoekt Marcel BRAS de betrokkenen spoed te betrachten bij de beantwoording, hetgeen - gezien de korte termijn, waarbinnen de bedoelde conferentie moet plaats vinden - geen verwondering behoeft te wekken.

Dezerzijds wordt nog niet over aanwijzingen beschikt, waaruit zou kunnen blijken, dat de bij de E.V.C. aangesloten bedrijfsbond "De Metaal" met de verzameling van gegevens voor de beantwoording van de onderhavige enquête een aanvang heeft gemaakt.

Evenmin is nog bekend, of ook de andere met het W.V.V. geliëerde V.V.I.'s zich van dezelfde methodiek als die van de V.V.I.-Metaal bedienen om de komende internationale conferentie voor te bereiden.

Februari 1956

AGE bij rapport betreffende
de W.V.V.-actie tot invoering
van een 40-urige werkweek.

No. 328778.

G E H E I M

VRAGENLIJST (verkort)

1. Wat is de huidige arbeidsduur, waartoe de arbeiders van de metaal- en de machinebouwindustrie van Uw land in werkelijkheid zijn gedwongen?
(Indien mogelijk, per industrietak aan te geven.)
2. Wat is de werktijd, die wettelijk of contractueel van kracht is?
3. Wat is het totaal aantal overuren per maand in de fabrieken van de metaal- en machinebouwindustrie en zijn zij verplicht? Worden zij hoger betaald, in verhouding tot normale werkuren?
4. Wat was in deze zelfde takken de werkelijke arbeidsduur voor de laatste wereldoorlog in vergelijking met vandaag?
Wat was de wettelijke of contractuele arbeidstijd?
5. Wat zijn de voornaamste eisen-leuzen, die door de arbeiders aan de basis (in de verschillende takken) en door de vakbonden worden gesteld, in het vooruitzicht van de verlaging van de werktijd?
(De positie van de vakbonden van verschillende richtingen nauwkeurig vermelden.)
6. In welke beroepstakken wordt de verlaging van de werktijd en de werkduur (met looncompensatie) met de meeste kracht en urgentie gesteld?
(Eventueel enige voorbeelden noemen, waar verlaging van de werktijd wordt doorgevoerd.)
7. Is er werkelijk een actie begonnen voor verlaging van de werktijd door de arbeiders van onze beroepen en hun vakbonden? Zo ja, wat zijn de voornaamste acties voor de verlaging van de werktijd, die in de laatste tijd door de arbeiders en de vakbonden zijn gevoerd?
8. Wat is in het bijzonder de werkelijke arbeidsduur voor de vrouwen en de jeugd in de verschillende beroepstakken?
9. Geef voorbeelden, die de verhoging van de productie en van de arbeidsintensiteit thans tonen, in vergelijking met de periode van voor de laatste oorlog of direct daarna.
10. Wat is het aantal werklozen in onze beroepen en wat is het totaal aantal werklozen in Uw land?
11. Op hoeveel dagen betaalde vakantie hebben de arbeiders van onze beroepen recht?
Worden deze vacantedagen werkelijk door de arbeiders benut?
12. Hoeveel feestdagen hebben de arbeiders van Uw land per jaar en hoeveel daarvan worden betaald?
Is het inhalen ervan verplicht?
13. Geef, indien mogelijk, enige voorbeelden, die de gevolgen aantonen van de verlenging van de arbeidstijd op de arbeidsveiligheid.